

Сенів Л. А.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки
Національного університету «Львівська політехніка»*

Гуменюк В. В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки
Національного університету «Львівська політехніка»*

Seniv Lidiya

*PhD in Economics Associate Professor,
Department of Theoretical and Applied Economics
Lviv Polytechnic National University*

Humenyuk Vitaliy

*PhD in Economics Associate Professor,
Department of Theoretical and Applied Economics
Lviv Polytechnic National University*

ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПРИВАТНИХ ОХОРОННИХ СТРУКТУР ЗІ СФЕРОЮ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Анотація. У статті сформувано принципи та умови взаємодії публічного адміністрування зі сферою приватних охоронних послуг в Україні. Розкрито теоретичні засади публічного адміністрування у сфері охоронної діяльності, зокрема визначено поняття публічного адміністрування та основні підходи до його формування. Охарактеризовано законодавчо-нормативне регулювання публічного адміністрування у сфері охоронних послуг. Проведено аналіз взаємодії публічного адміністрування з агентствами охоронної безпеки. Охарактеризовано сучасний ринок приватних охоронних послуг України. Проаналізовано динаміку розвитку цього ринку протягом 2011–2019 рр. Окреслено основні чинники зростання попиту на охоронні послуги в Україні. Досліджено регіональний аспект розвитку вітчизняного ринку охоронних послуг. Проаналізовано монопольне становище поліції охорони на цьому ринку. Визначено основних гравців ринку охоронних послуг в Україні. Виділено основні причини проблематики взаємодії приватних охоронних агентств та правоохоронних органів, а також шляхи їх вирішення.

Ключові слова: публічне адміністрування, ринок приватних охоронних послуг, приватні охоронні агентства, органи виконавчої влади, поліція охорони, охоронна діяльність.

Вступ та постановка проблеми. Актуальність дослідження публічного адміністрування у сучасних умовах розвитку суспільства пов'язана з посиленням взаємодії між індивідом та державою. Така взаємодія охоплює всі сфери суспільного життя, зокрема сферу надання приватних охоронних послуг.

Приватні охоронні послуги надаються задля охорони власності та майна держави й громадян, а також забезпечують безпеку об'єкта, що підлягає охороні.

У сучасних умовах перед державою постає завдання забезпечення умов, у яких сфера приватних охоронних послуг ефективно б розвивалась. Такі умови передбачають наявність конкуренції на ринку охоронних послуг України шляхом взаємодії державних та приватних охоронних агентств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Рівень наукових досліджень сфери взаємодії публічного адміністрування з ринком приватних охоронних послуг залишається недостатнім у вітчизняних джерелах галузі знань публічного управління та адміністрування. Невелика частина науковців та практиків у своїх дослідженнях акцентувала увагу на способах провадження та повноваженнях приватних охоронних структур. Серед науковців, які займалися дослідженням охоронної діяльності, варто виділити В.І. Бобріка, В.І. Курила, Н.В. Устименка, С.А. Шейфера. Вагомий внесок у розроблення теоретичних основ правового регулювання діяльності суб'єктів охоронної діяльності здійснили І.В. Хорт, Р.В. Миронюк, В.Л. Оргин-

ський та інші науковці. Загалом комплексні дослідження взаємодії публічного адміністрування з ринком приватних охоронних послуг України не проводились, що дає можливість здійснювати аналізувати цієї проблематики.

Метою роботи є дослідження взаємодії публічного адміністрування з ринком приватних охоронних послуг України та рекомендація заходів щодо підвищення ефективності публічного адміністрування на цьому ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Загалом публічне адміністрування, яке є багатоплановим визначенням, охоплює безліч інститутів сучасного суспільства та перебуває в призмі трьох глобальних підходів, таких як ринково-ліберальний (сформульований в концептуальних моделях нового менеджменту, оновленого управління й спирається на «байдужу до політики») ринкову модель, у якій громадянин має образ споживача); ліберально-комунітаристський (розвивається в концепції «політичних мереж» і спирається на розвиток структурних взаємин (договірних) між політичними інститутами держави та суспільства, визнає рівність громадян); підхід демократичного громадянства (спирається на особливе «сприйнятливий» адміністрування, яке покликане служити громадянину. У межах кожного підходу формується сфера міждисциплінарної взаємодії.

Оскільки публічне адміністрування – це цілеспрямована взаємодія публічних адміністрацій з юридичними та фізичними особами щодо забезпечення реалізації законів та підзаконних актів і виконання частини основних

функцій, то варто проаналізувати таку основну функцію публічного адміністрування, як створення правових, економічних та інших умов для реалізації інтересів учасників взаємодії у сучасному суспільстві [1, с. 109].

Такі умови створюються для забезпечення ефективного та раціонального функціонування всіх сфер суспільного життя, зокрема сфери надання охоронних послуг.

Після здобуття Україною незалежності державі логічно було б передати частину своїх правоохоронних функцій приватним підприємствам, які готові були займатись охоронною діяльністю. В економічному аспекті це б зменшило навантаження на державний бюджет, з одного боку, та сприяло додатковим надходженням у вигляді податків, а з іншого боку. Однак недосконалість податкова політика уряду сприяла переходу приватних охоронних підприємств у тіньовий сектор, що зумовлено недосконалою законодавчою базою.

Наявність приватних охоронних структур в Україні дала можливість частково компенсувати недоліки у діяльності державних правоохоронних органів, хоча проблеми на ринку охоронних послуг досі існують.

Станом на січень 2020 р. в Україні існує давно сформована сфера надання приватних охоронних послуг, хоча законодавчий процес, який би забезпечував правовий статус суб'єктів приватної охоронної діяльності, залишився незавершеним. Загалом у нашій державі надання приватних охоронних послуг здійснюється такими суб'єктами охоронної діяльності, як приватні охоронні агентства; комерційні служби безпеки; служби безпеки банків; профільні фонди цієї сфери; навчальні центри спеціалізованих факультетів вищих навчальних закладів [2, с. 37].

Існування приватної системи безпеки на вітчизняних підприємствах є позитивним явищем у сучасному світі, яке вигідне для нашої держави в економічному ракурсі, тому діяльність таких систем визначається необхідністю взаємодії державних та приватних охоронних служб.

Проблематика ефективної та результативної взаємодії приватних та державних охоронних структур існує досі.

Отже, у сучасних умовах чітко прослідковується необхідність взаємодії державних служб та органів безпеки із суб'єктами надання приватних охоронних послуг. Загалом суб'єктів господарювання сфери охоронних послуг поділяють таким чином:

- залежно від форм власності існують державні та приватні охоронні структури;

- за організаційно-правовою ознакою розрізняють фізичну особу – підприємця, товариство з обмеженою відповідальністю (ТзОВ), приватне акціонерне товариство тощо.

До суб'єктів публічного адміністрування, які безпосередньо взаємодіють із суб'єктами надання охоронних послуг, відносять органи виконавчої влади; органи місцевого самоврядування; громадські організації та підприємства під час здійснення державних делегованих охоронних функцій; посадових осіб усіх зазначених суб'єктів господарювання.

Діяльність у сфері охоронних послуг здійснюється суб'єктами охоронної діяльності відповідно до ліцензійних вимог, які є обов'язковими для всіх суб'єктів сфери охоронних послуг. Хоча Закон України «Про охоронну діяльність» затверджує, що всі суб'єкти господарювання незалежно від форм власності за наявності ліцензії є однаковими учасниками на ринку надання охоронних послуг, в сучасних умовах є низка нюансів.

Зазначимо, що, відповідно до редакції (від 4 листопада 2018 р., підстава № 2581-VIII) Закону України «Про охоронну діяльність» [3], встановлюються чіткі вимоги щодо діяльності охоронних агентств та розширюються їх повно-

важення. Найбільше насторожує суспільство та викликає чималі дискусії розширення повноважень охоронних структур. Якщо підвищення вимог до охоронних структур сприятиме якісному підбору кадрів та підвищенню кваліфікації персоналу, то розширення повноважень, на думку більшості суспільства, сприятиме свавіллям за умови відсутності прийняття підзаконних актів, що визначатимуть порядок застосування спеціальних засобів та вжиття заходів фізичного впливу з боку охоронців.

Відповідно до редакції (від 4 листопада 2018 р., підстава № 2581-VIII) Закону України «Про охоронну діяльність» [3] приватні охоронні структури отримали право застосовувати сльозогінний газ, службових собак та за згодою обшукувати й затримувати людей.

Великий резонанс у суспільстві викликає також питання можливості володіння та застосування вогнепальної зброї суб'єктами сфери приватних охоронних послуг. Нині монополієне право на володіння такою зброєю має Поліція України.

Аналізуючи взаємодію приватних охоронних структур та публічного адміністрування в Україні, зазначимо, що це є системою заходів щодо забезпечення правових, економічних, організаційних та інших умов, пов'язаних з діяльністю приватних охоронних структур. До цієї системи відносять адміністративно-правові норми, адміністративно-правові відносини, принципи діяльності суб'єктів органів державного управління, індивідуальні акти, форми та засоби, які застосовуються у сфері надання охоронних послуг [2, с. 65].

Характеризуючи проблематику взаємодії приватних охоронних агентств та публічного адміністрування в Україні, вважаємо, що одним з напрямів удосконалення діяльності приватних охоронних агентств є організація взаємодії з підрозділами поліції, іншими правоохоронними органами та громадськістю.

Основними причинами проблематики взаємодії приватних охоронних структур та правоохоронних органів є:

- недосконалість розроблення теоретичних основ взаємодії приватних та державних охоронних структур;

- специфіка організації діяльності правоохоронних органів;

- відсутність відповідної освіти та кваліфікації працівників приватних охоронних агентств.

Таким чином, взаємодія у сфері надання охоронних послуг державних та приватних охоронних структур – це врегульована нормами адміністративного права, погоджена за метою, часом і місцем діяльність приватних охоронних структур, поліції та відповідних державних органів, за якої здійснюється вплив названих суб'єктів задля вирішення загальних завдань шляхом найбільш доцільного поєднання засобів і методів, властивих цим органам [4, с. 66].

Аналізуючи українське законодавство, маємо зазначити, що в Законі України «Про охоронну діяльність» у розділі V прописана взаємодія суб'єктів охоронної діяльності з правоохоронними органами та громадськістю. Стаття 18 цього Закону визначає організацію взаємодії охоронних структур з правоохоронними органами шляхом надання взаємодопомоги у діяльності, що спрямована на попередження, припинення й розкриття кримінальних правопорушень та забезпечення охорони громадського порядку. У пункті другому статті 18 Закону України «Про охоронну діяльність» зазначено, що заходи взаємодії з правоохоронними органами мають відповідати зобов'язанням охоронних структур за договором щодо надання послуг з охорони. У статті 19 цього Закону наведено такі форми взаємодії суб'єктів охоронної діяльності з правоохоронними органами:

1) проведення спільних нарад, консультацій;
2) обмін інформацією з питань попередження та припинення правопорушень;

3) інші не заборонені законодавством заходи за умови, що не порушуються права та обов'язки суб'єктів господарювання, а вжиття таких заходів належить до компетенції відповідного правоохоронного органу [3].

Отже, суб'єкти охоронної діяльності та правоохоронні органи, відповідно до Закону України «Про охоронну діяльність», мають можливість здійснювати взаємодію та взаємодопомогу у процесі своєї діяльності для забезпечення охорони громадського порядку.

Досліджуючи взаємодію приватних охоронних структур та правоохоронних органів, зазначимо, що вони ставлять перед собою одну мету, яка полягає в наданні охоронних послуг громадянам України шляхом забезпечення громадської безпеки у суспільстві та попередження правопорушень. Загалом діяльність приватних та державних охоронних організацій тісно пов'язана, оскільки їх функціонування спрямоване на досягнення захисту життя, здоров'я та власності всіх членів суспільства, тобто мета діяльності вищезазначених суб'єктів є єдиною, на кожного з них покладені конкретні завдання, які реалізуються відповідно до нормативного забезпечення, що є різним для приватних і державних структур, тому діяльність та взаємодія у сфері надання приватних та державних охоронних послуг в Україні мають бути всебічно узгодженими [2, с. 80].

Досліджуючи взаємодію приватних охоронних структур зі сферою публічного адміністрування, маємо зазначити, що ринок приватних охоронних послуг в Україні станом на січень 2020 р. перебуває в стадії розвитку. Причинами такого розвитку, на думку експертів, стала економічна криза в Україні, перші ознаки якої з'явилися у 2013 р., та погіршення криміногенної ситуації в нашій державі, що спричинено, зокрема, бойовими діями на сході країни, наявністю значної кількості переселенців та відсутністю контролю України над частиною кордону з Російською Федерацією в Донецькій та Луганській областях. Усі ці чинники сприяли зростанню попиту на охоронні послуги в Україні станом на IV квартал 2019 р.

Загалом ринок охоронних послуг в Україні представлений приватними та державними охоронними агентствами, які здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про охоронну діяльність».

Аналіз цього ринку демонстрував зростання в період фінансово-економічної кризи 2008–2009 рр., а станом на 2011 р. визначався фахівцями на рівні 4,5 млрд. грн. Також дослідники цього сегменту ринку відзначають, що в Україні мав місце значний тіньовий ринок охоронних послуг, який станом на кінець 2011 р. оцінювався у 20% від офіційного обсягу ринку. Щодо кількості охоронних агентств зазначимо, що станом на 2011 р. в Україні їх було зареєстровано 4720, більше четвертини яких розташовувалися в Києві. Досліджуючи регіональний аспект розвитку ринку охоронних послуг, фахівці відзначають, що станом на 2011 р. найбільшого розвитку досягнули північно-центральні та східні регіони України [5].

Аналізуючи походження капіталу, вкладеного в охоронні агентства, можемо сказати, що станом на 2011 р. три четверти ринку охоронних послуг складала вітчизняні підприємства. Загалом у 2011 р. цей ринок поділявся на два сектори, такі як Державна служба охорони (ДСО) при МВС України (приблизно 30% ринку) та приватні охоронні агентства. Станом на 2011 р. ціни на охоронні послуги ДСО значно перевищували показники приватних охоронних агентств (з фізичної охорони – на 30–50%; з технічної охорони – на 10–20%), ринок продовжував

збільшувати свій обсяг та відбувалось посилення основних бар'єрів входження шляхом ліцензування [5]. Станом на кінець 2012 р. до найбільших приватних охоронних агентств входили «Венбест», «Інтехплос», «Охоронний холдинг», «Партнер» «Секюрайті», «Спрут», «Статус», «Тайфун» та «Явір-2000».

У 2014 р. внаслідок агресії з боку Росії відбулося зменшення обсягів ринку охоронних послуг з 8,4 млрд. грн. у 2013 р. до 7,5 млрд. грн. [6]. Кількість працівників цієї сфери зменшилась за показниками Державної служби статистики на 12 тис. осіб. Найбільш популярною послугою була й залишається сьогодні пультова охорона. Найнижчі тарифи на цю послугу станом на 2014 р. пропонувала ДСО, також ціни на послуги пультової та фізичної охорони з 2014 р. зросли приблизно в 2,3 рази через зростання офіційних витрат та інфляції в країні.

Новий етап розвитку ринку охоронних послуг в Україні розпочався після підписання Угоди про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» від 27 листопада 2014 р. [7]. Підписуючи цю Угоду про Коаліцію, українська влада взяла на себе обов'язок ліквідувати ДСО та позбавити цей ринок монополії державних охоронних послуг, оскільки основною відмінністю між державними та приватними охоронними агентствами була можливість для перших використовувати зброю в процесі своєї діяльності.

Натомість протягом 2015 р. ринок охоронних послуг в Україні не було лібералізовано, навпаки, була посилена монополізація ринку. Це відбулось після прийняття Закону України «Про національну поліцію» від 2 липня 2015 р. № 580-VIII [8] та Постанови Кабінету Міністрів України «Питання функціонування органів поліції охорони як територіальних органів Національної поліції та ліквідації деяких територіальних органів Міністерства внутрішніх справ» від 13 жовтня 2015 р. № 834 [9], на основі яких було створено Департамент поліції охорони.

Постановою Кабінету Міністрів України «Питання забезпечення охорони об'єктів державної та інших форм власності» від 11 листопада 2015 р. № 937 [10] затверджено перелік із 72 державних та комунальних підприємств, охоронні послуги яким повинна надавати лише Поліція охорони.

Відповідно, Поліція охорони повторно зайняла своє монополізоване становище на ринку охоронних послуг. Відповідно на таку ситуацію було звернення Громадської організації «Українська федерація професіоналів безпеки» (заснована 5 травня 1995 р.) до Антимонопольного комітету України (АМКУ) із заявою про порушення антимонопольно-конкурентного законодавства в охоронній сфері.

В результаті розслідувань АМКУ було оприлюднено Звіт «Про результати дослідження впливу Постанови Кабінету Міністрів України «Питання забезпечення охорони об'єктів державної та інших форм власності» від 11 листопада 2015 р. № 937 на економічну конкуренцію на ринку охоронних послуг» [11], в якому основною метою дослідження був стан конкурентного середовища на ринку охоронних послуг України. Основними проблемними питаннями у Звіті, відповідно до Постанови КМУ № 937, були такі: держава виділила окремий сегмент ринку охоронних послуг, що обмежений колом суб'єктів; цей сегмент ринку має ознаки монополії; у споживачів відсутнє право вибору про надання охоронних послуг (лише Поліція охорони); відсутність конкурентних умов на ринку має негативні наслідки для споживачів послуг [11].

Загалом станом на квітень 2016 р. на ринку охоронних послуг України Поліція охорони займала близько 25% ринку, 30% мала власна охорона підприємств, а 45% цього ринку – приватні охоронні агентства [2].

Станом на 1 січня 2016 р. монопольне становище на ринку надання охоронних послуг в Україні мала Поліція охорони, під пультовою сигналізацією якої перебували 127 тис. об'єктів охорони та 166 тис. квартир і приватних будинків (задіяно понад 50 тис. співробітників та 750 груп швидкого реагування).

Станом на 1 квітня 2019 р. більше 7 тис. фірм мають ліцензії на здійснення охоронної діяльності в Україні. До них належать власні охоронні фірми підприємств та приватні агентства, які надають свої охоронні послуги споживачам.

Досліджуючи ринок охоронних послуг, зауважимо, що протягом 2017–2019 рр. місцеві органи влади створюють комунальні підприємства, які поєднують функції охоронних фірм та народних дружин, тобто це муніципальні підприємства, які займаються охоронною діяльністю. Такі підприємства фінансуються з державних бюджетів, і на них виділяють мільйони гривень.

На нашу думку, оптимальним варіантом для місцевої влади є закупівля охоронних послуг через «ProZorro» («Прозоро»), тобто офіційний портал інформації про публічні закупівлі в Україні. Це приведе до посилення конкуренції на ринку охоронних послуг, зниження корупційних ризиків, зростання якості надання послуг. Отже, для забезпечення ефективної охорони комунального майна необхідно замість створення комунальних охоронних фірм закуповувати послуги через «Прозоро», що забезпечить якісне надання охоронних послуг та значну економію місцевого бюджету.

Станом на IV квартал 2019 р. на ринку приватних охоронних послуг основними гравцями є Поліція охорони (близько 30%) та вітчизняні компанії, зокрема «Венбест», «ЕФОРТ», «Охоронний холдинг», «Сіріус» та «Шериф», які пропонують свої послуги майже по всій території України.

Аналізуючи ринок охоронних послуг України, маємо відзначити необхідність вжиття заходів з боку держави щодо підвищення ефективності публічного адміністрування на цьому ринку.

Висновки. Нормативно-правове регулювання реалізації публічного адміністрування на ринку приватних охоронних послуг України потребує вдосконалення. Відсутність відповідних законодавчих актів сприяє розвитку недобросовісної конкуренції у сфері надання охоронних послуг та зумовлює наявність монопольного становища держави на ринку охоронної діяльності.

Основними заходами, що вплинуть на ефективність взаємодії публічного адміністрування на ринку охоронних послуг, є вдосконалення наявної законодавчої бази та підзаконних актів шляхом внесення змін до наявних та прийняття нових Законів України; вдосконалення процедури ліцензування приватних охоронних структур відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» шляхом обмеження прямих контактів між суб'єктом ліцензування та органом ліцензування; вдосконалення умов проведення тендерів шляхом допуску приватних охоронних фірм на монопольний сектор ринку.

Список використаних джерел:

1. Міненко М.А. Публічне управління: теорія та методологія : монографія. Київ : Київський національний торговельно-економічний університет, 2014. 404 с.
2. МIRONYUK R.V. Адміністративно-правове регулювання надання приватних охоронних послуг : монографія. Дніпропетровськ : Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2016. 128 с.
3. Про охоронну діяльність : Закон України від 22 березня 2012 р. № 4616. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4616-17> (дата звернення: 03.03.2020).
4. Припутень Д.С. Взаємодія приватних охоронних структур з правоохоронними органами та громадськістю у сфері забезпечення безпеки фізичних осіб та охорони права власності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2015. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/6104/1/ВЗАЄМОДІЯ%20ПРИВАТНИХ%20ОХОРОННИХ%20СТРУКТУР.pdf> (дата звернення: 06.03.2020).
5. Паспорт ринку охоронних послуг України. 2012 рік. *Pro-Consulting*. URL: dovanie-pro-consulting.ua/ua/isslerynka/Pasport-gynka-ohrannyh-uslug-Ukrainy-2012-god (дата звернення: 03.12.2019).
6. Обсяг реалізованих послуг за IV квартал 2011 р. URL: www.ukrstat.gov.ua (дата звернення: 01.12.2019).
7. Угода про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» від 27 листопада 2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001001-15> (дата звернення: 03.01.2020).
8. Про національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/580-19> (дата звернення: 06.03.2020).
9. Питання функціонування органів поліції охорони як територіальних органів Національної поліції та ліквідації деяких територіальних органів Міністерства внутрішніх справ : Постанова Кабінету Міністрів України від 13 жовтня 2015 р. № 834. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/834-2015-p> (дата звернення: 03.03.2020).
10. Питання забезпечення охорони об'єктів державної та інших форм власності : Постанова Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2015 р. № 937. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/937-2015-p> (дата звернення: 05.03.2020).
11. Про результати дослідження впливу Постанови Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2015 р. № 937. URL: <http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=125326&schema=ma> (дата звернення: 05.03.2020).

References:

1. Mینenko M.A. (2014) Publichne upravlinnya: teoriya ta metodolohiya [Public administration: theory and methodology]. Kyiv : Kyiv National University Of Trade And Economics. (in Ukrainian)
2. Myronyuk R.V. (2016) Administratyvno-pravove rehulyuvannya nadannya pryvatnykh okhoronnykh posluh [Administrative and legal regulation of the provision of private security services]. Dnipropetrovsk : Lira LTD. (in Ukrainian)
3. On security activities: Law of Ukraine of March 22, 2012 No. 4616. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4616-17> (accessed 03.03.2020).
4. Pryputen D.S. (2015) Vzayemodiya pryvatnykh okhoronnykh struktur z pravookhoronnymy orhanamy ta hromads'kisty u sferi zabezpechennya bezpeky fizychnykh osib ta okhorony prava vlasnosti [Interaction of private security with the police and the public in security provision sphere of individuals and protection of ownership]. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu* [Scientific Bulletin of Uzhgorod National University] (electronic journal), vol. 30, no. 2, pp. 65–68. Available at: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/6104/1/ВЗАЄМОДІЯ%20ПРИВАТНИХ%20ОХОРОННИХ%20СТРУКТУР.pdf> (accessed 06.03.2020).

5. Passport of the market of security services of Ukraine. 2012. Pro-Consulting: Website. Available at: dovanic-pro-consulting.ua/ua/isslerynka/Pasport-rynka-ohrannyh-uslug-Ukrainy-2012-god (accessed 03.12.2019).
6. Volume of services provided for the 4th quarter of 2011. Available at: www.ukrstat.gov.ua (accessed 01.12.2019).
7. Agreement on the Coalition of Deputies' Factions "European Ukraine" of 27.11.2014. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001001-15> (accessed 03.01.2020).
8. On National Police: Law of Ukraine of 2.07.2015 No. 580-VIII. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/580-19> (accessed 06.03.2020).
9. The issue of the functioning of the police as territorial bodies of the National Police and the liquidation of some territorial bodies of the Ministry of Internal Affairs: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 13.10.2015 No. 834. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/834-2015-n> (accessed 03.03.2020).
10. Issues of ensuring the protection of state and other property objects: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of November 11, 2015 No. 937. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/937-2015-p> (accessed 05.03.2020).
11. On the results of the study of the impact of the Cabinet of Ministers of Ukraine Resolution No. 937 of 11.11.2015. Available at: <http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=125326&schema> (accessed 05.03.2020).

ИССЛЕДОВАНИЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ЧАСТНЫХ ОХРАННЫХ СТРУКТУР СО СФЕРОЙ ПУБЛИЧНОГО АДМИНИСТРИРОВАНИЯ В УКРАИНЕ

Аннотация. В статье сформированы принципы и условия взаимодействия публичного администрирования со сферой частных охранных услуг в Украине. Раскрыты теоретические основы публичного администрирования в сфере охранной деятельности, в частности определены понятие публичного администрирования и основные подходы к его формированию. Охарактеризовано законодательно-нормативное регулирование публичного администрирования в сфере охранных услуг. Проведен анализ взаимодействия публичного администрирования с агентствами охранной безопасности. Охарактеризован современный рынок частных охранных услуг Украины. Проанализирована динамика развития этого рынка в течение 2011–2019 гг. Определены основные факторы роста спроса на охранные услуги в Украине. Исследован региональный аспект развития отечественного рынка охранных услуг. Проанализировано монопольное положение полиции охраны на этом рынке. Определены основные игроки рынка охранных услуг в Украине. Выделены основные причины проблематики взаимодействия частных охранных агентств и правоохранительных органов, а также пути их решения.

Ключевые слова: публичное администрирование, рынок частных охранных услуг, частные охранные агентства, органы исполнительной власти, полиция охраны, охранная деятельность.

RESEARCH OF THE INTERACTION OF PRIVATE SECURITY STRUCTURES WITH THE PUBLIC ADMINISTRATION SPHERE

Summary. The article deals with the problem of relations between society and business in the conditions of separation of their interests, which requires new approaches to public administration in the process of development of modern society. The realization of public administration in the modern dynamic society is analyzed, which is regulated by legislative acts and normative documents that ensure effective interaction of state bodies with market actors. The article outlines the principles and conditions of interaction of public administration with the sphere of private security services in Ukraine. The theoretical foundations of public administration in the field of security are revealed, in particular the concepts and basic approaches to the formation of public administration are defined. The legislative and regulatory regulation of public administration in the field of security services is characterized. The Law of Ukraine "On security activities" is considered in detail. The analysis of interaction of public administration with security agencies is conducted. The modern market of private security services of Ukraine is characterized. The dynamics of development of this market during 2011–2019 is analyzed. The main factors of increasing demand for security services in Ukraine are outlined. The regional aspect of the development of the domestic market of security services is investigated. The monopoly position of the police in this market and the reasons for the monopolization are analyzed. The major players of the security services market in Ukraine as of the 4th quarter of 2019 have been identified. Procurement by local government of security services through ProZorro (transparent) – the official portal of public procurement information in Ukraine is considered. The main causes of the problem of interaction of private security agencies and law enforcement agencies are identified, which include: imperfection of development of theoretical bases of interaction between private and state security structures; specifics of the organization of law enforcement activities; lack of adequate training and qualifications of employees of private security agencies. The main ways of solving the problems of interaction of private security agencies and law enforcement agencies to which they include: improvement of the existing legislative base and by-laws by amending the existing and adopting new Laws of Ukraine; improving the licensing procedure for private security structures in accordance with the Law of Ukraine "On Licensing of Economic Activities" by restricting direct contacts between the licensing entity and the licensing authority; improving the conditions for conducting tenders by admission of private security firms to the monopoly sector of the market.

Key words: public administration, private security services market, private security agencies, executive authorities, security police, security activities.